

dan Forandring sig ikke foretage, i hvert Fald ikke med en Bekostning, der staar i Forhold til Resultatet, og der er da kun den Udvej at lade hver Alumne faa 2 Værelser. Og naar man skal gaa den Vej, hvad vel maa siges nødvendigt efter de Krav, der nu stilles paa alle Omraader, og naturligt ogsaa indenfor Studenternes Kreds, er der vel neppe nogen anden Udvej, end den her foreslaaede. Da det her drejer sig om et saa stort Beløb og om en saa gammel Bygning, vil der være al Anledning til at se nærmere paa Enkeltighederne i et Udvalg, og jeg skal derfor — som ogsaa af Hensyn til den fremskredne Tid paa Dagen — ikke komme nærmere ind paa dem.

Jeg anbefaler Forslaget til velvillig Behandling og gaar ud fra, at det maa kunne lykkes at faa noget ud af Sagen. Om der kan skaffes Plads til flere Alumner, end foreslaaet, ved at indrette Tilbygningen noget anderledes og maaske lade Alumnerne i denne nøjes med eet Værelse hver, det ved jeg ikke. Det er af den Slags Ting, som man i Udvalget paa Grundlag af Tegningerne og Overslaget bedre kan dømme om, end naar man kun har Bemærkningerne til Lovforslaget at rette sig efter.

Knudsen: Den Bygning, som der her er Tale om at foretage Forandringer ved, er jo godt kendt saavel af Københavnerne som af Ikke-Københavnerne, og det første Indtryk, man faar ved at betragte den, er, at den, som det ogsaa fremgaar af Motiverne, er meget gammel, og at dens indvendige Indretning maa svare nogenlunde til dens Ydre. Dernæst er der en Omstændighed, som ogsaa straks falder i Øjnene, at Bygningsens Beliggenhed maa siges at være ret uheldig, idet den ligger paa det mest befærdede Sted i København, lige overfor Rundetaarn, hvor der gennem den meget smalle Passage er en meget stærk Færdsel.

Jeg skal foreløbig holde mig til Bygningsens Indretning. Det oplyses i Motiverne, at de Boliger, Alumnerne have, er væsentlig de samme som for henved 300 Aar siden. Deraf maa man jo faa det Indtryk, at disse Boliger i mange Henseender maa lade meget tilbage at ønske. Byggeforholdene ere jo gaaet frem i al den lange Tid, og man kan sige sig selv, at Boliger, der have omtrent samme Indretning som for omtrent 300 Aar siden, ikke nu kunne være tidssvarende. Det udtales da ogsaa udtrykkeligt i Motiverne,

at man mener, det er paatrængende nødvendigt, at der sker en hurtig Forandring, og deraf maa man slutte, at Forholdene indenfor Regensens Mure ere i saa høj Grad slette, at hvis man ikke skynder sig med at faa dem forandrede, opretholder man Forhold, som ere meget daarlige. Det fremgaar ogsaa af Forhandlingerne i det andet Ting, at Boligforholdene paa Regensen ere meget daarlige. Det blev saaledes fremhævet af 2den Landstingsmand for Københavns 1ste Valgkreds (Matzen), at der fra Lægernes Side stadig klages over, at de hygiejniske Forhold derinde langt fra ere tilfredsstillende, og deraf maa man slutte, at der forefalder hyppige Sygdomstilfælde derinde, og at Forholdene ere usunde og uforsvarlige. Det, der særlig anføres, er, at der mangler frisk og god Luft, og naar man staar overfor saadanne Mangler, maa man samstemme i, at en Forandring er paatrængende nødvendig. Derfor kan man kun modtage et Lovforslag, der tilsigter Forandring i disse Forhold, med Sympati.

Spørgsmaalet er imidlertid, om den Maade, hvorpaa man tilsigter at forandre disse Forhold, just kan siges at være den rette, og i saa Henseende tror jeg at kunne sige, at der vistnok kunde vælges en bedre Ordning. Den Forandring, der efter Lovforslaget vil ske med Hensyn til den gamle Bygning, er jo, som den højtærede Minister har udtalt oppe i det andet Ting, meget ringe, og ser man paa det foreliggende Overslag, viser det sig, at der kun er Tale om at anvende en Sum af 20,000 Kr. paa den gamle Bygning. Naar man nu ser hen til, at Forholdene ere saa uhyre daarlige, maa man i høj Grad tvivle om, at de Foranstaltninger, der kunne udføres for et Beløb af en Snes Tusind Kroner, ere tilstrækkelige til at tilvejebringe sunde og gode Forhold. Bygningen er jo opført paa et Tidspunkt, da der ikke stilledes de hygiejniske Forordninger som nu, og Tidens Tand har jo ikke gnavet saa lidt paa denne Bygning. Der blev som omtalt i Motiverne i 1904 nedsat et Udvalg, som foreslog, at den gamle Regensburde bibeholdes, og at der burde foretages Forandringer ved den. Men det er betegnende, at da dette Forslag blev forelagt for den akademiske Lærerforsamling, var det første, denne besluttede, at sende Forslaget tilbage til Udvalget igen. Hvis Udvalgets Forslag havde været det rette, vilde Lærerforsamlingen sikkert ikke have anmodet om at faa det taget under Overvejelse igen, men det gjorde den. Det